

**בס"ד. ברכת כ"ק אדמו"ר שליט"א לאנ"ש שיחיו שברכו אותו,
אור ליום ועש"ק פ' צו, י"א ניסן ה'תש"נ
— אחר תפלת ערבית —
תרגום מאידית**

ההכנות לחג הפסח יהיו מתוך שמחה וטוב לבב הן בגשמיות והן ברוחניות.

ב. ובכל זה מתווסף יותר כאשר משאלות לבכם כולל ריבוי יהודים — והוזכרו בדיבור, בגלוי ובפרהסיא, במעמד כו"כ עשירות מישראל, ו"ברוב" עם — הדרת מלך, מלך מלכי המלכים הקב"ה — כידוע גודל המעלה של ציבור מישראל⁸, כמ"ש "דרשו ה' בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב", וארז"ל¹⁰ שבציבור הקב"ה הוא "בהמצאו" ו"קרוב" במשך כל השנה.

ובפרט שנוסף על המעלה הנפש (בקשת וברכת הציבור) ניתוסף גם המעלה שמצד המקום והזמן: המקום — בית הכנסת ובית המדרש ובית מעשים טובים של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ובזמן — בחודש ניסן, הקשור עם "נסי נסים" (כמובן מדברי הגמרא קרוב לסיום וחותם מס' ברכות¹¹), ובזה גופא — כשנת ה'תש"נ, ר"ת ה' תהי' שנת נסים.

ומצד מעלות אלו (בנפש ובמקום ובזמן¹²) — בודאי איפוא שכל הברכות

א. לכל לראש — אמן כן יהי רצון על כל האמור לעיל, ובפרט על ברכת הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, שע"ז במיוחד אומרים: "אמן כן יהי רצון" (כמובן מדברי הרמב"ם²). — כולל ברכות אלו שבמכתבים וכיו"ב.

שהשי"ת ימלא משאלות לבכם לטובה, ומשאלות לבב כל אחד ואחת מישראל בתוך כלל ישראל, אנשים נשים וטף, כולל ובמיוחד — הברכות והאיחולים שהוזכרו זה עתה, כולל ובמיוחד הברכה לגאולה האמיתית והשלימה.

ובודאי ימלא הקב"ה את הבטחתו "ואברכה מברכיך"³, שכל המברך מתברך⁴, בכרכתו של הקב"ה, אשר "תוספתו מרובה על העיקר"⁵, מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה⁶ — לכל אחד ואחת מישראל, בכל המצטרך לו, ופשיטא בריאות הגוף ובריאות הנשמה לכאו"א עם כל בני ביתו, עם הרחבה בפרנסה גשמית ופרנסה רוחנית, כולל בענין שהזמן גרמא — שכל

(1) בברכת אנ"ש שיחיו.

(2) ה"ל פרה אדומה ספ"ג שסיומה "אכ"ר" (כן הוא בספרי הדפוס הנפוצים). ע"פ הפס"ד כן צ"ל חתימת כל כיו"ב. וראה לקו"ש חכ"ח ע' 135 ואילך.

(3) לך לך יב, ג.

(4) ראה סוטה לח, ב. ירושלמי ברכות ספ"ח, הובא בתוד"ה ואברכה — חולין מט, א.

(5) ב"ר פס"א, ד. ועוד. וראה בארוכה לקו"ש ח"ה ע' 422 ואילך.

(6) ברכה השלישית. ומן התורה האחרונה בברה"מ (ברכות מח, ב).

(7) משלי יד, כח.

(8) ראה ברכות ח, רע"א. שו"ע אדה"ז או"ח סק"א ס"ה. וראה אגה"ק סכ"ג. ד"ה החלצו תרנ"ט פ"י (וראה גם שם פ"ז). ועוד.

(9) ישעי' נה, ו.

(10) ר"ה יח, א. וש"נ. וראה רמב"ם ה"ל תשובה פ"ב ה"ו.

(11) נו, רע"א ובפרש"י.

(12) הג' ענינים דעולם שנה נפש שעליהם מיוסד כל ס' יצירה (אוה"ת יתרו ע' תתכג. ועוד).

ועוד קודם לזה (תיכף כאשר יהודי מברך עוד יהודי כנ"ל) — מתקיימים כל הברכות בפועל, ע"ד הפס"ד בשו"ע²¹ שכאשר בני" עושים החלטה טובה, נותן הקב"ה תיכף את השכר (כאילו שעשו זאת בפועל ובשלימותו). והולכים מחיל אל חיל ביחד עם כל הברכות האמורות — "ואברכה מברכך גו", כל המברך מתברך, כנ"ל.

ג. בכל הברכות הנ"ל ניתוסף עוד יותר מצד זה שבחודש ניסן עצמו נמצאים כבר ביום עשתי עשר לחודש, נשיא לבני אשר²², אשר "הוא יתן מעדני מלך"²³ — השלימות בהמשכת הברכות. ולהוסיף שאשר קשור במיוחד עם חג הפסח, כמרומו בזה שאשר בנימטריא תק"א²⁴ (כמבואר בכתבי האריז"ל²⁵) — אשר תק"א מורה על המשכה (ברכה) שלמעלה מסדר השתלשלות²⁶, וזה נמשך למטה ופועל בעולם²⁷ (כפי שזה הי' בחג הפסח).

ובזה גופא ניתוסף יותר בי"א ניסן שנה זו, שאז מתחילים לומר פרק פ"ט בתהלים²⁸, ששם²⁹ כתוב "עולם חסד

והאיחולים הטובים יתקבלו ויקויימו בפועל ביתר שאת וביתר עוז,

כולל ובמיוחד — הברכה העיקרית (כפי שנאמרה קודם בדיבור ובפרהסיא): גאולה האמיתית והשלימה על ידי משיח צדקנו, שהיא גם ענין שהזמן גרמא: "בניסן¹³ נגאלו ובניסן עתידין להגאל", ובפרט שבחודש ניסן עצמו עברו כבר שתי שבתות¹⁴, ומתכוונים ועומדים כבר בסמיכות ממש לחג הפסח ביחד עם "גאולתנו ופדות נפשנו"¹⁵ — החירות האמיתית של כל יהודי ושל כל בני", בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו,

ותיכף ומיד ממש — כהנתינת כח דפרשת השבוע — "צו", "אינן צו אלא לשון זירוז מיד ולדורות", ועי"ז באים מיד ובפרט ע"י הקריאה תיכף (קודם תפלת מנחה זו) ל"ויהי ביום השמיני" — ענין הגאולה¹⁷.

ובפשטות — ש"בנערנו ובזקנינו גו" בבנינו ובבנותינו¹⁸, "וארו עם ענני שמיא"¹⁹, הולכים כל בני" אל ארץ הקודש, ולירושלים עיר הקודש, ולהר הקודש, ולביהמ"ק ולקודש הקדשים, "ושם²⁰ נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידים כסדרם ומוספים כהלכתם כו' כמצות רצונך".

(21) אור"ח סתקע"א ס"ג. וראה תענית ה, ב.
 (22) לשון הכתוב — נשא ז, עב.
 (23) לשון הכתוב — יוחי מט, כ. וראה לקוטי לוי"צ אגרות קודש ע' שכד"כה. ע' תיט.
 (24) הגימטריא ד"דצ"ך עד"ש באח"ב" — כמבואר בסידור שבעה ערה הבאה.
 (25) סידור האריז"ל (ר' שבתי מרשקוב. וכן בקול יעקב) בסדר ההגדה פסקא ר"י הי' נותן בהם סימנים.
 (26) ראה לקו"ש חכ"ו ע' 207.
 (27) הן בסור מרע — נגוף למצרים והן בעשה טוב — רפוא לישראל (ראה סידור קול יעקב שם), כפי שנפעל ע"י המכות (דצ"ך עד"ש באח"ב בגימטריא תק"א).
 (28) ע"פ המנהג לומר הקאפיטל תהלים המתאים לשנות חיינו (מכתב כ"ק מ"וח אדמו"ר נדפס ב"קובץ מכתבים" לתהלים ע' 214. אגרות קודש שלו ח"י ע' גג. וש"ג).
 (29) בפסוק ג.

(13) ר"ה יא, רע"א. שמו"ד פט"ו, יא.
 (14) להעיר משבת קיח, ב: אלמלי משמרין ישראל שתי שבתות כו'.
 (15) הגש"פ ברכת "אשר גאלנו".
 (16) תוי"כ ופרש"י ריש פרשתנו. וראה אוה"ח הקדוש פרשתנו (ו, ב): ובדרך רמו תרמוז כל הפרשה על גלות האחרון כו' והודיע למשה לזרו לישראל כו', עיי"ש. וראה אר"ת להה"מ (הוצאת קה"ת) ריש פרשתנו.
 (17) ראה לקו"ת פרשתנו יא, א. ובכ"מ.
 (18) בא י, ט.
 (19) דינאל ז, יג. סנהדרין צח, א.
 (20) לשון תפלת מוסף.

אמיתי ממנו אישית, ומכל בני ביתו, ומכל הסובבים אותו, ועד להנחת הכי עיקרי — שיש לאבינו שבשמים מכל ילדיו, כל בני ובנות ישראל, אשר כל אחד מהם שייך ל"עם³⁶ זו יצרתי לי תהלתי יספרו" (כמדובר לעיל בארוכה³⁷). "תהלתי יספרו" כבר כעת, ולהמשיך את ה"תהלתי יספרו" בארץ הקודש בגאולה האמיתית והשלימה.

ויהי רצון, שתיכף ומיד ממש כאור"א יראה בגלוי, איך שבד' אמותיו הפרטיים יתמלאו כל ברכותיו של הקב"ה, ובשלימות, מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה, בטוב הנראה והנגלה, ותיכף לאח"ז — "ילכו מחיל אל חיל"³⁸, עד ש"יראה אל אלקים בציון", ומתוך שמחה וטוב לבב, ובלשון סיוס המזמור (פט) — "אמן ואמן".

[כ"ק אדמו"ר שליט"א חילק לכאור"א: קונטרס י"א ניסן שנה זו (הוצאה מיוחדת), בצירוף שטר של דולר, כדי לתת אותו (או חילופו) לצדקה].

יבנה", הקשור עם אברהם אבינו³⁰ ("אחד³¹ הי' אברהם") מי שהבטיחו הקב"ה "ואברכה מברכך"³².

וגם התחלת המזמור — "משכיל לאיתן האזרחי" — ה"ה קשור עם אברהם³², וקשור עם המשכת ברכה לכל יהודי, וכידוע תורת אדה"ז עה"פ ("משכיל לאיתן האזרחי"), כפי שנמסרה ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר³³.

ועד לסיום המזמור — "ברוך ה' לעולם אמן ואמן", שכל הברכות נמשכות (מ)שם) הוי' בהעולם, ועם אישור כפול — "אמן ואמן"³⁴.

ובפשטות — שהקב"ה מברך את כל בני' בכל הברכות מאל"ף עד תי"ו³⁵, ולהוסיף מתוך שמחה וטוב לבב בכל עניני טוב, לכל לראש, שלכאור"א יש נחת

30 ראה זח"א רל, ב (ושם מקשר עוד כמה פסוקים ממזמור זה עם אברהם אבינו. וראה גם לקמן הערה 32). ח"ב עט, א.

31 יחזקאל לג, כד.

32 כ"ב טו, א: איתן האזרחי זה הוא אברהם (וראה פרש"י תהלים עה"פ). ובזח"א שם: משכיל לאיתן האזרחי האי תושבתא אברהם אבינו אמרה בשעתה כו', עיי"ש.

33 קונטרס לימוד החסידות ע' 5-6. נעתק גם ב"קובץ י"א ניסן שנת הפ"ט" (קה"ת, תש"ג) אות ד. 34 ראה בכ"ז בארוכה קובץ הנ"ל אות סד ואילך.

35 כמרומז בנדר"ד "צו (זירו מיד ולדורות) את (מאל"ף עד תי"ו)".

36 ישע"י מג, כא.

37 שיחת ש"פ ויקרא, ה' ניסן.

38 תהלים פד, ח.